

سنجش ظرفیت برد اجتماعی گردشگری در کلیبر^۱

ابوالفضل قنبری^۱

چکیده

هدف از این پژوهش، بررسی و سنجش ظرفیت برد اجتماعی گردشگری در منطقه‌ی کلیبر است. روش تحقیق پژوهش حاضر، توصیفی-تحلیلی و شیوه‌ی جمع‌آوری داده‌ها و اطلاعات، اسنادی و پیمایشی بوده و از ابزار پرسشنامه و مطالعات کتابخانه‌ای برای گردآوری اطلاعات استفاده شده است. جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر، خانوارهای ساکن شهر کلیبر در سال ۱۳۹۴ و تعداد نمونه‌ی آماری ۱۵۱ خانوار (جامعه‌ی میزان و مهمان) بوده که بر اساس فرمول کوکران برآورد شده است. همچنین، در این تحقیق از روش نمونه‌برداری تصادفی ساده استفاده شده است. برای تجزیه و تحلیل داده‌های گردآوری شده از آمارهای توصیفی و تحلیلی موجود در محیط نرم‌افزارهای SPSS و AMOS استفاده شده است.

نتایج حاصل از تحقیق نشان می‌دهد که نگرش جامعه‌ی میزان، میزان رضایت گردشگران و میزان، تراکم جمعیت به طور مستقیم بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری مؤثر است. میزان ورود گردشگران بر رفتار جامعه‌ی میزان به طور مستقیمی تأثیرگذار است. متغیرهای فردی و اجتماعی نیز بر تغییر ارزش‌های جامعه به طور مستقیمی تأثیر می‌گذارد.

واژگان کلیدی: ظرفیت برد گردشگری، ظرفیت برد اجتماعی، مدل‌یابی معادلات ساختاری (SEM)، کلیبر.

مقدمه

امروزه یکی از مقاصد مهمی که در گردشگری مورد توجه قرار گرفته‌اند، شهرها و روستاهای بیلاقی هستند که فرمی از توسعه‌ی گردشگری در ابعاد مختلف گردشگری طبیعت‌گردی، فرهنگی و گردشگری ویژه در این نقاط در حال وقوع است و این مقاصد برخلاف سایر مقاصد گردشگری طبیعی از جمعیت انسانی برخوردار بوده و همین موضوع اهمیت ظرفیت برد گردشگری را مضاعف می‌نماید (Hall et al., ۱۹۹۸: ۳۲۷). بنابراین، بایستی توجه داشت که در این نقاط نیز اگر گردشگری در راستای اهداف و برنامه‌های توسعه‌ی پایدار حرکت نماید شکلی از توسعه‌ی بی‌برنامه‌ی گردشگری در این نقاط رخ خواهد داد که منجر به تخریب محیط طبیعی و انسانی این شهرها و کاهش ظرفیت برد این نقاط می‌گردد (Garrigo et al., ۲۰۰۴: ۲۱). برآورد ظرفیت برد فرایندی پویا بوده و با استفاده از بازخورد پیوسته و یکپارچه در جهت تحويل تنش‌های وارد شده به اکوسیستم عمل می‌کند (Worboys et al., ۲۰۰۵). از این‌رو، ظرفیت برد برای تمامی محیط، چه طبیعی و یا غیرطبیعی قابل به حد مشخصی از بارگذاری یا سطح استفاده است. عبور از این سطح و آستانه، منجر به تخریب و آسیب‌هایی در مقیاس‌های مختلف و باعث کاهش سطح رضایت دیدار کنندگان خواهد شد (Chamberlain, ۱۹۹۷؛ Hovinen, ۱۹۸۲؛ Clark, ۱۹۹۹؛ Buckley, ۱۹۹۹).

با نگاهی اجمالی به کلیبر روند رو به رشد پذیرش گردشگر، پذیرش و حضور گردشگران بدون توجه به ظرفیت برد این ناحیه صورت گرفته و یا حداقل تمهداتی برای کنترل گردشگران به این ناحیه اندیشیده نشده است. در صورت اندیشیده نشدن تمهدات لازم با توجه به شرایط مختلف اجتماعی- اقتصادی و نیز بوم شناختی این ناحیه و تعیین ظرفیت برد منابع موجود جهت بهره‌برداری بهینه از آن، می‌باید انتظار تخریب هر چه سریع‌تر این ناحیه را داشت. بنابراین، در راستای پژوهش حاضر سؤال کلی به شرح ذیل ارایه شده است. آیا در جذب گردشگر در ناحیه مورد مطالعه به ظرفیت برد بویژه ظرفیت برد اجتماعی توجه شده است؟

مبانی نظری

سازمان جهانی گرددشگری ظرفیت برد را «سطحی از استفاده‌ای بازدیدکنندگان در یک ناحیه که می‌توانند تجمع یابند که هیچ‌گونه تخریب یا تغییر اکولوژیکی غیرقابل برگشت را برای اکوسیستم در دوران ناحیه تولید نمی‌کند، تعریف می‌کند (Buckly, ۱۹۹۹: ۷۰۶). در گرددشگری، انواع ظرفیت برد مورد بررسی قرار می‌گیرد که از آن جمله می‌توان به ظرفیت برد فیزیکی (Inskeep, ۱۹۹۷)، اکولوژیکی (Lawson et al., ۲۰۰۳)، اجتماعی (Stankey et al ۱۹۹۰) و اقتصادی (Clifford, ۱۹۹۵) اشاره کرد.

گرددشگری نقش عمده‌ای در توسعه‌ی اقتصادی جوامع و مزیت‌ها و نقاط مثبت از جنبه‌های مختلف دارد (Ajala, ۲۰۰۷, Toglhofer et al, ۲۰۱۱ & Honey & Gilpin: ۲۰۰۹). ولی توسعه‌ی گرددشگری نیازمند بکار گرفتن زمینه‌ها و ابزارهایی همچون امکانات و تسهیلات حمل و نقل و یکپارچه‌سازی است. راه‌ها و شرایط مساعد حمل و نقل به عنوان ابزاری برای غلبه بر موانع طبیعی و ایجاد روابط و ساختار در فضا می‌باشد که با انواع توسعه و بخصوص با توسعه‌ی گرددشگری در ارتباط است (Sorupia, ۲۰۰۵: ۱۷۶۸) و همچنانکه بین مکان و سیستم حمل و نقل یک نوع ارتباط برقرار است بین مکان و توسعه‌ی گرددشگری هم این رابطه به صورت قابل توجه وجود دارد (Kask & Raagmaa, ۲۰۱۰: ۱۶۴). جنبه‌های اجتماعی - فرهنگی در یک مقصد گرددشگری، می‌تواند تحت تأثیرات مثبت توسعه‌ی گرددشگری قرار گیرد. استرلینگ (۲۰۰۴)، بیان می‌کند که گرددشگری علاوه بر اینکه هویت فرهنگی مقاصد گرددشگری را به نمایش می‌گذارد، امکان تبادل فرهنگی بین مردم و گرددشگران را نیز فراهم می‌کند (Easterling, ۲۰۰۴: ۴۷). به عنوان مثال، بیشتر ساکنان هاوایی، معتقد بودند که توسعه‌ی گرددشگری باعث مبادله‌ی فرهنگی و افزایش فهم مردم می‌شود (Liu & Var, ۱۹۸۶: ۲۰۱). گرددشگری همچنین می‌تواند به عنوان نیرویی در محافظت و بازسازی هویت فرهنگی و آداب و سنت جامعه‌ی میزبان باشد و به عنوان منبع درآمدی برای حفاظت از آثار تاریخی - فرهنگی باشد (Easterling, ۲۰۰۴: ۴۶). همانطور که در کشورهای توسعه یافته، توسعه‌ی گرددشگری

دارای اثرات منفی است، در کشورهای در حال توسعه هم دارای تغییرات اجتماعی- فرهنگی منفی است. طبیعت و میزان اثرات گردشگری از کشوری به کشور دیگر با توجه به ساختار فرهنگی و اجتماعی کشورها متفاوت است (Dogan, ۱۹۸۹: ۲۲۱). برانت و کورتنی (۱۹۹۹)، معتقدند که میزان اثرات اجتماعی- فرهنگی گردشگری بر تعداد و نوع گردشگران، طبیعت توسعه‌ی گردشگری در منطقه و جنبه‌هایی که مربوط به جامعه‌ی میزان می‌شود، بستگی دارد (Brunt & Courtney, ۱۹۹۹: ۴۹۵). توسعه‌ی گردشگری می‌تواند عادات افراد، برنامه‌های روزانه و زندگی اجتماعی، اعتقادات و ارزش‌های آنها را تحت تأثیر قرار دهد (Dogan, ۱۹۸۹: ۲۲۱). هارلامبوپولوس و پیزام (۱۹۹۶)، به این نتیجه رسیدند که توسعه گردشگری منجر به تغییر در موقعیت اجتماعی- اقتصادی بعضی از افراد، به علت بالا رفتن ارزش زمین‌ها، تغییر در ارزش‌ها، اعتقادات و آداب و رسوم جامعه میزان عمل می‌شود. همچنین، توسعه‌ی گردشگری میزان جرم، بزهکاری و آزار و اذیت‌های جنسی را افزایش می‌دهد (Haralambopoulos & Pizam, ۱۹۹۶: ۵۰۵-۵۱۲).

تونس (۲۰۰۲)، معتقد است که گردشگران وارد شده از کشورهای توسعه‌یافته به کشورهای درحال توسعه، می‌تواند اثرات اجتماعی- فرهنگی منفی در کشورهای درحال توسعه داشته باشد (Tosun, ۱۹۹۸: ۱۰۲). تئوری ذینفعان معتقد است که، ذینفعان باید همواره راضی باشند. در مفهوم گردشگری نیز مردم به عنوان ذینفعان، باید شناسایی شده و با در نظر گرفتن نیازها و خواسته‌های آنها، رضایت آنها حاصل شود (Graci & Dodds, ۱۹۸۹: ۱۷۰).

ماسون و چین (۲۰۰۰)، معتقدند که مردم محلی در مورد تغییرات و کنترل نداشتن به محیط خود، بدليل توسعه‌ی گردشگری، اظهار نگرانی کرده‌اند (Mason & Cheyne, ۲۰۰۰: ۳۹۱). دوغان (۱۹۸۹)، بیان می‌کند که توسعه‌ی گردشگری منجر به درگیری‌های اجتماعی، تخریب محیط، افزایش میزان جرم و از بین رفتن آداب و رسوم می‌شود (Dogan, ۱۹۸۹). به عنوان مثال در پی انجام مطالعه‌ای که در مورد اثرات گردشگری در آمیش پنسیلوانیا انجام شده، نتایج نشان داد که توسعه‌ی گردشگری منجر به تغییر در

طراحی بالاپوش گردید. طراحی تغییر یافته مطابق با سلیقه‌ی گردشگران بود و با این که برای مردم محلی منبع سود ولی منعکس کننده‌ی فرهنگ محلی نبود (Besculides et al., ۲۰۰۲: ۳۱۸).

مرور منابع موجود از بررسی‌ها و تحقیقات نظری و کاربردی صورت گرفته در زمینه‌ی موضوع تحقیق حاضر از طرفی بیانگر پویایی مفهوم و روش‌شناسی ظرفیت برد و از طرف دیگر نشانگر تنوع، تعدد و محدودیت در زمینه‌ی کاربردهای مختلف به ویژه از نقطه نظر روش‌های کمی می‌باشد. از جمله مطالعات و پژوهش‌های صورت گرفته در این زمینه می‌توان به نهرلی و رضایی (۱۳۸۱)، قادری (۱۳۸۳)، عباس‌زاده‌ی تهرانی (۱۳۸۷)، رهنما بی و همکاران (۱۳۸۷)، شعبانی‌فرد و همکاران (۱۳۸۸)، صنایع گلدوز و مخدوم (۱۳۸۸)، حسن پور و همکاران (۱۳۸۹)، سیف‌الدینی و همکاران (۱۳۸۹)، قنبری و همکاران (۱۳۹۶)، فراهانی افراخته و خدایی (۱۳۹۰)، شایسته و همکاران (۱۳۹۰)، گتز (۱۹۸۷)، سان و واش و همکاران (۱۳۹۷)، طالشی و همکاران (۱۳۹۷) و جزو آن، اشاره کرد. همچنین، در مقیاس خارجی نیز می‌توان به مطالعات و پژوهش‌های واگار (۱۹۶۴)، گرت (۱۹۸۷)، سان و واش (۱۹۹۸)، اوه (۱۹۹۸)، ساورایدس (۲۰۰۰)، پراتو (۲۰۰۱)، گاریگوس و دیگران (۲۰۰۴) و جزو آن، اشاره کرد. در زمینه‌ی وجوده تشابه و تمایز مطالعه‌ی حاضر با مطالعات پیشین می‌توان به این نکته اشاره کرد که از نظر ساختار ادبی یعنی چهارچوب نظری تشابهاتی با مطالعات پیشین دارد ولی از نظر وجه تمایز می‌توان گفت که تقریباً هیچ تحقیقی به بررسی و سنچش ظرفیت برد اجتماعی با تحلیل‌های آماری و مدل تحلیل ساختاری (SEM) نپرداخته است.

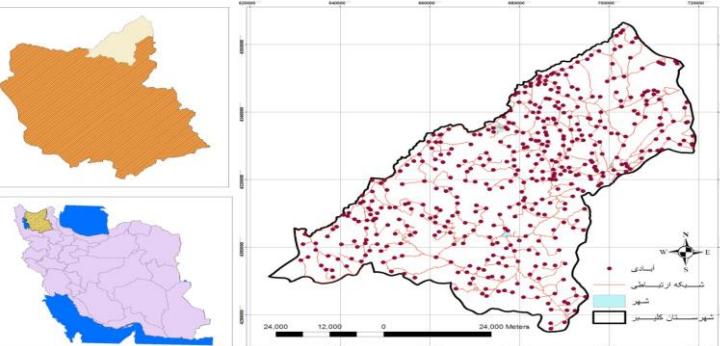
مواد و روش‌ها

روش تحقیق پژوهش حاضر، توصیفی- تحلیلی و شیوه‌ی جمع‌آوری داده‌ها و اطلاعات، اسنادی و پیمایشی بوده است. جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر، خانوارهای جامعه‌ی میزبان (کلیبر) و تعداد نفرات میهمان است که برای جوامع میزبان بر اساس سرشماری‌های عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۰ تعداد خانوار جامعه‌ی میزبان ۷۲۶۱ برآورد شده است. همچنین

برای جامعه‌ی میهمان نیز از طریق محاسبه‌ی فرمول جامعه‌ی آماری مجھول این تعداد مشخص شده است. حجم نمونه‌ی ناحیه‌ی مورد مطالعه، بر اساس فرمول کوکران، ۹۲ نفر برآورد شده است. لازم به توضیح است که برای افزایش دقت وسیله‌ی اندازه‌گیری و کاهش خطای نمونه‌گیری، نمونه‌ی آماری از ۹۲ نفر به ۱۲۰ افزایش داده شده که به تعداد مساوی میان جهات جغرافیایی توزیع شده است. در تحقیق حاضر از روش نمونه‌برداری تصادفی ساده در دسترس استفاده شده است و به منظور بررسی روایی و پایایی پرسشنامه، به ترتیب از روایی محتوا و ضریب آلفای کرونباخ که مقدار پایایی ۸۵/۰ همواره برآورد شد، استفاده شد. در پژوهش حاضر در تجزیه و تحلیل دو متغیره با توجه به اینکه مقیاس متغیرهای این تحقیق رتبه‌ای از نوع چند ارزشی هستند، لذا از آزمون همبستگی رتبه‌ای اسپیرمن استفاده شده است. در نهایت نیز برای تحلیل‌های چند متغیره از تکنیک‌های آماری مربوط به مدل معادلات ساختاری (SEM) به کمک نرم‌افزار Amos Graphic نسخه‌ی ۲۲ به کار گرفته شده است. در تعیین حجم نمونه برای جوامع دوم (گردشگران) چون حجم جامعه مشخص نیست از فرمول کوکران برای جامعه آماری مجھول استفاده شد و حجم نمونه برای گردشگران ۳۱ نفر محاسبه شده است.

شهر کلیبر از توابع شهرستان کلیبر در ۱۷۳ کیلومتری شمال شرق شهر تبریز واقع شده و ارتفاع آن از سطح دریا ۱۱۴۴ متر است (شکل ۱). این شهرستان علاوه بر زیبایی‌های بی‌نظیر طبیعی دارای آثار متعددی است که از مهمترین آنها قلعه‌ی بابک، قلعه‌ی پیغمار، قلعه‌ی آوارسین، پل کوچک و بزرگ خدآفرین، عمارت تومانیانس، عمارت آینالو، مسجد جامع کلیبر، کلیسا‌ی وینق، بقعه‌ی شیخ جابر بن انصاری، بقعه‌ی شاه حیدر، برج هشت ضلعی قارلوچه و قلعه‌ی سلسایل را نام برد. شهرستان کلیبر از نظر آب‌های معدنی نیز غنی بوده که آب‌های گرم متعلق و یل سویی از جمله آب‌های معدنی و شفابخش آن است.

با توجه به یافته‌های تحقیق، بیشترین فراوانی ۹ نفر با ۲۹٪ درصد مربوط به درآمد ۶۰۰ تا ۱۲۰۰ هزار تومان است و هیچ یک از پاسخ دهنده‌گان در گروه درآمدی بیشتر از ۳ میلیون

شکل شماره‌ی (۱): محدوده‌ی مورد مطالعه (شهرستان کلیبر)

تومان قرار نداشتند. ۹ نفر دارای درآمدی کمتر از ۶۰۰ هزار تومان و ۷ نفر (درصد ۸۰/۶) دارای درآمد ۱۸۰۰-۱۲۰۰ بودند. همچنین، ۳ نفر درآمد ۱۸۰۰ تا ۲۴۰۰ و ۳ نفر درآمد ۲۴۰۰ تا ۳ میلیون داشتند که هر کدام ۳ درصد از پاسخ دهنده‌گان را به خود اختصاص داده‌اند. با توجه به داده‌ها، هر ۳۱ نفر از پاسخ دهنده‌گان به گزینه‌ی ۳-۱ روز اقامت در منطقه‌ی کلیبر پاسخ داده‌اند که برای هدف از سفر بیشترین پاسخ به گزینه‌ی تفریح اختصاص یافته است و تنها ۳/۲ درصد پاسخ دهنده‌گان به گزینه‌ی بازدید دوستان پاسخ داده‌اند. همچنین، با توجه به نتایج، ۲۴ نفر از پاسخ دهنده‌گان مرد است و تعداد محدودی (۷ نفر) را زنان تشکیل داده‌اند. ۲۴ نفر از پاسخ دهنده‌گان را افراد مجرد و ۷ نفر را متاهل تشکیل می‌دهند. نتایج مربوط به میزان تحصیلات پاسخ دهنده‌گان ۱۳ نفر فوق دیپلم، ۱۱ نفر لیسانس، ۳ نفر فوق لیسانس بوده‌اند. افراد با تحصیلات ابتدایی و راهنمایی هر کدام ۶/۵ درصد را به خود اختصاص داده‌اند. توزیع فراوانی و درصد محل اقامت پاسخ دهنده‌گان، نشان می‌دهد بیشتر بازدیدکنندگان با ۴۵/۲ درصد در خانه‌ی اقامه، ۷ نفر در هتل، ۳ نفر در هتل آپارتمان، ۴ نفر در مهمان‌پذیر و ۳ نفر در مسافرخانه اقامت داشته‌اند. همچنین با توجه به نتایج جدول، بیشتر افراد (۵۱/۶ درصد) از طریق دوستان با این منطقه آشنا شده‌اند. ۶/۵

درصد از طریق بروشور، ۲۲/۶ درصد اینترنت و ۱۹/۴ درصد از طریق مراکز اطلاع رسانی اطلاعاتی در مورد این محل کسب کرده‌اند.

با توجه به یافته‌های تحقیق، ۱۰۳ نفر از پاسخ دهنده‌گان مرد است و تعداد ۱۷ نفر را زنان تشکیل داده‌اند که از این بین ۲۴ نفر از پاسخ دهنده‌گان را افراد مجرد و ۹۶ نفر را افراد متاهل تشکیل می‌دهند که ۶۸ نفر لیسانس، ۱۵ نفر فوق لیسانس، ۹ نفر فوق دیپلم و ۱ نفر بی‌سواد و ۲ نفر دکترا بوده‌اند. افراد با تحصیلات ابتدایی ۸ و دیپلم ۱۱ نفر را به خود اختصاص داده‌اند. افراد با تحصیلات ابتدایی ۸ نفر و سیکل، ۶ نفر از پاسخ دهنده‌گان را به خود اختصاص داده‌اند. همچنین، با توجه به نتایج جدول، بیشتر پاسخ دهنده‌گان کارمند دولتی هستند که تعداد آنها ۵۸ نفر از کل پاسخ دهنده‌گان بودند که ۴۸/۳ درصد پاسخ دهنده‌گان را به خود اختصاص داده‌اند. ۱۳ نفر نیز در بخش خصوصی مشغول به کارند که ۱۰/۸ درصد جامعه نمونه را به خود اختصاص داده‌اند. ۹ نفر خانه‌دار بودند که ۷/۵ درصد پاسخ دهنده‌گان را به خود اختصاص داده‌اند. به ترتیب ۱۲ نفر محصل و ۲۸ نفر دارای شغل آزاد بودند که ۲۳/۳ درصد از پاسخ دهنده‌گان را در بر گرفته است. توزیع فراوانی و درصد درآمد پاسخ دهنده‌گان نشان می‌دهد، بیشترین فراوانی ۴۱ نفر با درصد ۳۴/۲ مربوط به درآمد ۱۸۰۰ تا ۲۴۰۰ هزار تومان است. ۲۲ نفر دارای درآمدی کمتر از ۶۰۰ هزار تومان و ۲۰ نفر (۱۶/۷ درصد) دارای درآمد ۶۰۰-۱۲۰۰ بودند. همچنین، ۱۵ نفر درآمد بین ۱۲۰۰-۱۸۰۰ داشته و ۱۹ نفر درآمد ۲۴۰۰-۳۰۰۰ هزار داشتند که ۱۵/۸ درصد از پاسخ دهنده‌گان را به خود اختصاص داده‌اند. در نهایت، ۳ نفر از پاسخ دهنده‌گان درآمد بیش از ۳۰۰۰ داشتند. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد، بیشتر پاسخ دهنده‌گان بیش از ۲۰ سال در منطقه سکونت دارند که ۵۱/۷ درصد پاسخ دهنده‌گان را دربر می‌گیرند. ۷ نفر از پاسخ دهنده‌گان، ۵-۱ سال، ۲۳ نفر آنها، ۱۰-۵ سال، ۱۷ نفر آنها، ۱۵-۱۰ سال و ۱۱ نفر از پاسخ دهنده‌گان، ۱۵-۲۰ سال در منطقه اقامت دارند که بیشتر آنها یعنی ۸۸ نفر در منزل شخصی، ۱۹ نفر در منزل اجاره‌ای، ۱۰ نفر در منزل سازمانی و ۳ نفر از آنها در منزل وقفی سکونت دارند.

همبستگی تراکم جمعیت و ظرفیت برد اجتماعی و گردشگری جامعه‌ی میزبان منطقه‌ی کلیبر: با توجه به یافته‌های تحقیق، رابطه‌ی تراکم جمعیت و ظرفیت برد اجتماعی و گردشگری جامعه‌ی میزبان در سطح معنی‌داری $0/00$ تأیید می‌شود؛ به عبارت دیگر با 99% اطمینان می‌توان گفت در جامعه‌ی مورد بررسی تراکم جمعیت با ظرفیت برد اجتماعی و گردشگری جامعه‌ی میزبان همراه می‌باشد. این همبستگی مثبت با توجه به مقادیر آن در حد بالا ارزیابی می‌شود. با توجه به محدودیت چاپ تعداد صفحات بیشتر جداول و اشکال (خروجی‌های مدل آموس) ارایه نشده است.

جدول شماره‌ی (۱): نتایج آزمون همبستگی تراکم جمعیت و ظرفیت برد اجتماعی و گردشگری جامعه‌ی میزبان منطقه‌ی کلیبر

ظرفیت برد اجتماعی و گردشگری	ضریب همبستگی	تراکم جمعیت
.۰/۸۵۲	سطح معنی‌داری (Sig)	
.۰/۰۰	تعداد مشاهدات	
۱۲۰		

همبستگی نگرش جامعه‌ی میزبان نسبت به توسعه‌ی گردشگری و ظرفیت برد اجتماعی و گردشگری از نظر جامعه‌ی میزبان در منطقه‌ی کلیبر: با توجه به یافته‌های تحقیق، رابطه‌ی نگرش جامعه‌ی میزبان نسبت به توسعه‌ی گردشگری و ظرفیت برد اجتماعی و گردشگری منطقه‌ی کلیبر در سطح معنی‌داری $0/00$ تأیید می‌شود؛ به عبارت دیگر با 99% اطمینان می‌توان گفت در جامعه‌ی مورد بررسی نگرش جامعه‌ی میزبان نسبت به توسعه‌ی گردشگری با ظرفیت برد اجتماعی و گردشگری همراه می‌باشد. این همبستگی مثبت با توجه به مقادیر آن در حد بالا ارزیابی می‌شود.

همبستگی ورود گردشگران و تغییرات فرهنگی از نظر جامعه‌ی میزبان منطقه‌ی کلیبر: با توجه به یافته‌های تحقیق، ورود گردشگران و تغییرات فرهنگی در منطقه‌ی کلیبر در سطح معنی‌داری $0/00$ تأیید می‌شود؛ به عبارت دیگر با 99% اطمینان می‌توان گفت در

جامعه‌ی مورد مطالعه ورود گردشگران و تغییرات فرهنگی همراه می‌باشد. این همبستگی مثبت با توجه به مقادیر آن در حد بالا ارزیابی می‌شود.

همبستگی متغیرهای فردی و تغییر در ارزش‌ها از نظر جامعه‌ی میزبان منطقه‌ی کلیبر: با توجه به یافته‌های تحقیق، رابطه‌ی متغیرهای فردی و تغییر در ارزش‌ها از نظر جامعه‌ی میزبان منطقه‌ی کلیبر در سطح معنی‌داری ۰/۰۰ تأیید می‌شود؛ به عبارت دیگر با ۹۹٪ اطمینان می‌توان گفت در جامعه‌ی مورد بررسی متغیرهای فردی و تغییر در ارزش‌ها از نظر جامعه‌ی میزبان منطقه‌ی کلیبر همراه می‌باشد. این همبستگی مثبت با توجه به مقادیر آن در حد بالا ارزیابی می‌شود.

همبستگی تراکم جمعیت و ظرفیت برد اجتماعی و گردشگری جامعه‌ی میهمان منطقه‌ی کلیبر: با توجه به یافته‌های تحقیق، رابطه‌ی تراکم جمعیت و ظرفیت برد اجتماعی و گردشگری جامعه‌ی میهمان منطقه در سطح معنی‌داری ۰/۰۰ تأیید می‌شود؛ به عبارت دیگر با ۹۹٪ اطمینان می‌توان گفت در جامعه‌ی مورد بررسی تراکم جمعیت و ظرفیت برد اجتماعی و گردشگری جامعه‌ی میهمان منطقه همراه می‌باشد. این همبستگی مثبت با توجه به مقادیر آن در حد بالا ارزیابی می‌شود.

همبستگی متغیرهای فردی و زمینه‌ای جامعه‌ی میهمان و تغییر در ارزش‌ها از نظر جامعه‌ی میهمان منطقه‌ی کلیبر: با توجه به یافته‌های تحقیق، رابطه‌ی متغیرهای فردی و زمینه‌ای جامعه‌ی میهمان و تغییر در ارزش‌ها از نظر جامعه‌ی میهمان منطقه در سطح معنی‌داری ۰/۰۰ تأیید می‌شود؛ به عبارت دیگر با ۹۹٪ اطمینان می‌توان گفت در جامعه‌ی مورد بررسی متغیرهای فردی و زمینه‌ای جامعه‌ی میهمان با تغییر در ارزش‌ها همراه می‌باشد. این همبستگی مثبت با توجه به مقادیر آن در حد بالا ارزیابی می‌شود.

همبستگی نحوه‌ی برخورد جامعه‌ی میزبان بر ظرفیت برد اجتماعی از نظر جامعه‌ی میهمان منطقه‌ی کلیبر: با توجه به یافته‌های تحقیق، رابطه‌ی نحوه‌ی برخورد جامعه‌ی میزبان بر ظرفیت برد اجتماعی از نظر جامعه‌ی میهمان منطقه‌ی کلیبر از نظر جامعه‌ی میهمان منطقه در سطح معنی‌داری ۰/۰۰ تأیید می‌شود؛ به عبارت دیگر با ۹۹٪ اطمینان

می‌توان گفت در جامعه‌ی مورد بررسی نحوه‌ی برخورد جامعه‌ی میزبان بر ظرفیت برد اجتماعی از نظر جامعه‌ی میهمان منطقه‌ی کلیبر همراه می‌باشد. این همبستگی مثبت با توجه به مقادیر آن در حد بالا ارزیابی می‌شود.

همبستگی رضایت جوامع میزبان از زیرساخت‌ها بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری منطقه‌ی کلیبر: با توجه به یافته‌های تحقیق، رابطه‌ی رضایت جوامع میزبان از زیرساخت‌ها بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری منطقه در سطح معنی‌داری ۰/۰۰ تأیید می‌شود؛ به عبارت دیگر با ۹۹٪ اطمینان می‌توان گفت در جامعه‌ی مورد بررسی رضایت جوامع میزبان از زیرساخت‌ها بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری منطقه‌ی کلیبر همراه می‌باشد. این همبستگی مثبت با توجه به مقادیر آن در حد بالا ارزیابی می‌شود.

همبستگی رضایت گردشگران از زیرساخت‌ها بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری منطقه‌ی کلیبر: با توجه به یافته‌های تحقیق، رابطه‌ی رضایت گردشگران از زیرساخت‌ها بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری منطقه در سطح معنی‌داری ۰/۰۰ تأیید می‌شود؛ به عبارت دیگر با ۹۹٪ اطمینان می‌توان گفت در جامعه‌ی مورد بررسی رضایت گردشگران از زیرساخت‌ها بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری منطقه‌ی کلیبر همراه می‌باشد. این همبستگی مثبت با توجه به مقادیر آن در حد بالا ارزیابی می‌شود.

جدول شماره‌ی (۲): نتایج آزمون همبستگی رضایت گردشگران از زیرساخت‌ها بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری منطقه‌ی کلیبر

ظرفیت برد اجتماعی	ضریب همبستگی	رضایت گردشگران از زیرساخت‌ها
۰/۹۲۳	ضریب همبستگی	
۰/۰۰	سطیح معنی‌داری (Sig)	
۳۱	تعداد مشاهدات	

یافته‌ها و بحث

۱. مدل ۱ جامعه‌ی میزبان: با توجه به یافته‌های حاصل از خروجی نرم‌افزار AMOS، متغیرهای تراکم جمعیت، ظرفیت برد اجتماعی گردشگری نسبت به توسعه‌ی گردشگری، متغیرهای پنهان پژوهش می‌باشند و این متغیرها توسط متغیرهای آشکار قابل سنجش و بررسی می‌باشند. با توجه به مدل، متغیرهای تراکم جمعیت و نگرش جامعه‌ی میزبان نسبت به توسعه‌ی گردشگری بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری تأثیر می‌گذارند. همچنین، با توجه به کوچکتر بودن ارزش P در آزمون‌های فرضیات، احتمال قرار گرفتن ارزش t در محدوده‌ی معنی‌داری، کوچکتر از 0.001 بوده و وزن رگرسیونی متغیرهای مستقل در پیش‌بینی متغیر وابسته، به طور معنی‌داری در سطح 0.001 ، متفاوت از صفر است؛ در نتیجه، هیچ‌کدام از فرضیه‌ها رد نمی‌شوند. مقدار ضریب مسیر نشان دهنده‌ی میزان اثرگذاری متغیر مستقل بر متغیر وابسته است. با توجه به نتایج تحلیل‌های آزمون فرضیه، میزان اثرگذاری تراکم جمعیت بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری 0.351 ، میزان اثرگذاری نگرش جامعه‌ی میزبان نسبت به توسعه‌ی گردشگری 0.087 است. بنابراین، با توجه به جدول، میزان اثرگذاری نگرش جامعه‌ی میزبان نسبت به توسعه‌ی گردشگری بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری، بیشتر از تأثیر تراکم جمعیت بر ظرفیت برد می‌باشد.

جدول شماره‌ی (۳): تحلیل فرضیات تحقیق

نتیجه	P	t-value	ضریب مسیر	مسیر
تأیید	0.00011	۲/۵۴۷	۰/۳۵۱	تأثیر مثبت تراکم جمعیت بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری
تأیید	0.000	۱۴/۵۸۲	۰/۰۸۷	تأثیر مثبت نگرش جامعه‌ی میزبان نسبت به توسعه‌ی گردشگری بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری

۲. مدل ۲ جامعه‌ی میزبان: در مدل ذیل متغیرهای ورود گردشگران و تغییرات فرهنگی، متغیرهای پنهان پژوهش می‌باشند که توسط متغیرهای آشکار قابل سنجش و بررسی می‌باشند که با توجه به نرم‌افزار استفاده شده، رابطه‌ی ساختاری آنها قابل مشاهده می‌باشد.

شکل شماره‌ی (۲): مدل ساختاری تحقیق

با توجه به نتایج تحلیل‌های آزمون فرضیه، میزان اثرگذاری ورود گردشگران بر تغییرات فرهنگی، $1/00.9$ است. یعنی با افزایش یک واحد ورود گردشگران، تغییرات فرهنگی بیشتر از یک واحد افزایش می‌یابد.

جدول شماره‌ی (۴): تحلیل فرضیات تحقیق

نتیجه	P	t-value	ضریب مسیر	مسیر
تأیید	0/000	۱۸/۲۷۱	۱/۰۰۹	تأثیر مثبت ورود گردشگران بر تغییرات فرهنگی

۳. مدل ۳ جامعه‌ی میزبان: از آنجا که متغیرهای فردی پژوهش و تغییر در ارزش‌ها، متغیرهای پنهان پژوهش می‌باشند و این متغیرها توسط متغیرهای آشکار قابل سنجش و بررسی می‌باشند که با توجه به نرم‌افزار استفاده شده، رابطه‌ی ساختاری آنها به دست آمده است. همچنین، با توجه به خروجی حاصل از نرم‌افزار، متغیرهای فردی پژوهش بر تغییر در ارزش‌ها در جامعه‌ی میهمان تأثیر می‌گذارند. در نهایت، با توجه به نتایج تحلیل‌های آزمون فرضیه، میزان اثرگذاری متغیرهای فردی بر تغییر در ارزش‌ها، $0/818$ است. یعنی با افزایش یک واحد متغیرهای فردی، تغییرات فرهنگی به همان اندازه افزایش می‌یابد.

جدول شماره‌ی (۵): تحلیل فرضیات تحقیق

نتیجه	P	t-value	ضریب مسیر	مسیر
تأثیر مثبت متغیرهای فردی بر تغییر در ارزش ها	۰/۰۰۰۴۶	۱/۹۹۴	۰/۳۹۶	تأثیر مثبت متغیرهای فردی بر تغییر در ارزش ها

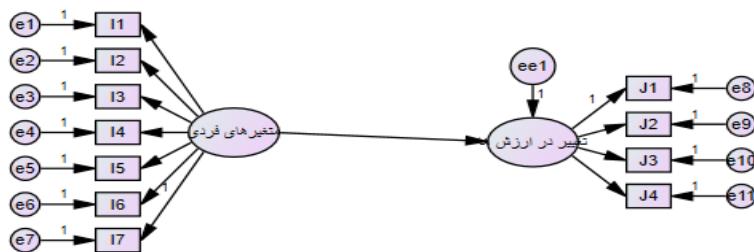
۴. مدل ۱ جامعه‌ی میهمان: از آنجا که متغیرهای تراکم جمعیت، نحوه‌ی برخورد جامعه‌ی میزبان و ظرفیت برد اجتماعی گردشگری، متغیرهای پنهان پژوهش می‌باشند که با توجه به نرم‌افزار استفاده شده، رابطه‌ی ساختاری آنها به دست آمده است. بدین معنی که دو متغیر تراکم جمعیت و نحوه‌ی برخورد جامعه‌ی میزبان، بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری تأثیر دارد. با توجه به کوچکتر بودن ارزش P در آزمون‌های فرضیات، احتمال قرار گرفتن ارزش t در محدوده‌ی معنی‌داری، کوچکتر از ۰/۰۰۱ است؛ در نتیجه، هیچکدام از فرضیه‌ها رد نمی‌شوند. با توجه به نتایج تحلیل‌های آزمون فرضیه، میزان اثرگذاری تراکم جمعیت بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری ۰/۳۹۶، میزان اثرگذاری نحوه‌ی برخورد جامعه‌ی میزبان نسبت به توسعه‌ی گردشگری بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری، ۰/۵۶۰ است. بنابراین، با توجه به جدول، میزان اثرگذاری نحوه‌ی برخورد جامعه‌ی میزبان نسبت به توسعه‌ی گردشگری بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری، بیشتر از تأثیر تراکم جمعیت بر ظرفیت برد می‌باشد.

جدول شماره‌ی (۶): تحلیل فرضیات تحقیق

نتیجه	P	t-value	ضریب مسیر	مسیر
تأثیر مثبت تراکم جمعیت بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری	۰/۰۰۰۴۶	۱/۹۹۴	۰/۳۹۶	تأثیر مثبت تراکم جمعیت بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری
تأثیر مثبت نحوه‌ی برخورد جامعه‌ی میزبان بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری	۰/۰۰۰۴۶	۱/۹۹۴	۰/۳۹۶	تأثیر مثبت نحوه‌ی برخورد جامعه‌ی میزبان بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری

۵. مدل ۲ جامعه‌ی میهمان: از آنجا که متغیرهای فردی پژوهش و تغییر در ارزش‌ها، متغیرهای پنهان پژوهش می‌باشند و این متغیرها توسط متغیرهای آشکار قابل سنجش و بررسی می‌باشند. با توجه به خروجی حاصل از نرم افزار AMOS، متغیرهای فردی

پژوهش بر تغییر در ارزش‌ها در جامعه‌ی میزبان تأثیر می‌گذارند. همچنینبا توجه به کوچکتر بودن ارزش P در آزمون‌های فرضیات، احتمال قرار گرفتن ارزش t در محدوده‌ی معنی داری، کوچکتر از 0.001 بوده و وزن رگرسیونی متغیرهای مستقل در پیش‌بینی متغیر وابسته، به طور معنی داری در سطح 0.001 ، متفاوت از صفر است؛ در نتیجه، فرضیه رد نمی‌شوند. مقدار ضریب مسیر نشان دهنده‌ی میزان اثرگذاری متغیرهای فردی بر تغییر در ارزش‌ها، 0.451 است. یعنی با افزایش یک واحد متغیرهای فردی، تغییرات فرهنگی به همان اندازه افزایش می‌یابد.

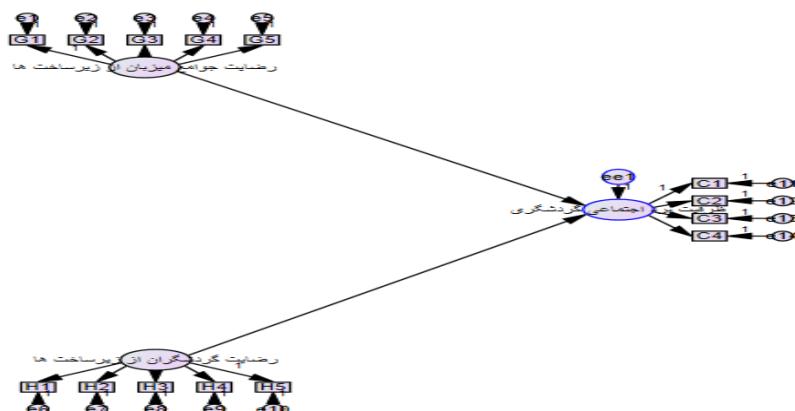
شکل شماره‌ی (۳): مدل ساختاری تحقیق

جدول شماره‌ی (۷): تحلیل فرضیات تحقیق

نتیجه	P	t-value	ضریب مسیر	مسیر
تأیید	<0.000	۹/۵۴۷	0.451	تأثیر مثبت متغیرهای فردی بر تغییر در ارزش‌ها

۶. مدل تلفیقی: در شکل شماره‌ی (۴)، متغیرهای رضایت جوامع میزبان از زیرساخت‌ها، رضایت گردشگران از زیرساخت‌ها و ظرفیت برد اجتماعی گردشگری، متغیرهای پنهان پژوهش می‌باشند و این متغیرها توسط متغیرهای آشکار قابل سنجش و بررسی می‌باشند. که با توجه به نرم‌افزار استفاده شده، رابطه‌ی ساختاری آنها قابل مشاهده می‌باشد. بدین معنی که دو متغیر رضایت جوامع میزبان از زیرساخت‌ها، رضایت گردشگران

از زیرساخت‌ها، بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری تأثیر دارد. همچنین، با توجه به نتایج تحلیل‌های آزمون فرضیه، میزان اثرگذاری رضایت جوامع میزبان از زیرساخت‌ها بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری 0.344 ، میزان اثرگذاری رضایت گردشگران از زیرساخت‌ها بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری 0.622 است. بنابراین، با توجه به جدول، تأثیر رضایت گردشگران از زیرساخت‌ها بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری، بیشتر از میزان اثرگذاری رضایت جوامع از زیرساخت‌ها بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری می‌باشد.

شکل شماره‌ی (۴): مدل ساختاری تحقیق

جدول شماره‌ی (۸): تحلیل فرضیات تحقیق

نتیجه	P	t-value	ضریب مسیر	مسیر
تأیید	0.00042	$2/199$	0.344	تأثیر مثبت رضایت جوامع میزبان از زیرساخت‌ها بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری
تأیید	0.000	$9/546$	0.622	تأثیر مثبت رضایت گردشگران از زیرساخت‌ها بر ظرفیت برد اجتماعی گردشگری

نتیجه‌گیری

ظرفیت برد مفهومی سهل ممتنع است و ارتباط تنگاتنگی با زندگی انسان‌ها دارد و لازم است در امر استفاده از این نظریه‌ها واقعیات ملی، منطقه‌ای و محلی در نظر گرفته شود. درک و کاربرد هر یک از نظریه‌ها و راهکارهای مطرح شده باید با احتیاط و با در نظر گرفتن سیاری از عوامل صورت گیرد تا انسانیت انسان و اجتماعش تحت الشاع نظریه‌ها قرار نگیرد. نهایت امر این که ظرفیت برد عنصر حیاتی در فرایند توسعه‌ی پایدار و پایه‌ی توسعه‌ی پایدار تلقی گردیده، از آن به عنوان حلقه‌ی مفقوده‌ی فرایند توسعه‌یاد می‌کنند. در ایران در سال‌های اخیر همراه با رشد و گسترش انواع گردشگری، سخن و عمل به ظرفیت برد در تمام ابعاد آن (زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی) کمتر مطرح بوده و است و اگر مطرح می‌شود به شکلی نامعقول و نامعمول در حوزه‌های برنامه‌ریزی و گردشگری ظهرور و بروز یافته است. چنانچه می‌توان گفت، مفهوم ظرفیت برد و پایداری قلب ماهیت شده است.

ظرفیت برد می‌تواند از مکانی به مکان دیگر متفاوت باشد. در تعیین ظرفیت برد و استانداردها و ضوابط مربوط به آن باید به این نکته توجه نمود که هر منطقه و نوع گردشگری آن منحصر به فرد می‌باشد و معیارهای اندازه‌گیری ظرفیت برد باید مشخصاً برای آن منطقه تعریف شده باشد. همچنین، ظرفیت برد اجتماعی اصطلاحی کلی است که هر دو سطح مدارای جامعه میزبان و نیز کیفیت تجربه‌ی بازدیدکنندگان از مقصد را در بر می‌گیرد و با حداقل سطح استفاده (تعداد و فعالیت‌ها) که یک مقصد می‌تواند بدون کاهش غیرقابل قبول و کیفیت تجربه‌ی بازدیدکنندگان و بدون یک تأثیر منفی غیرقابل قبول بر جامعه‌ی مقصد جذب کند. شاید ارزیابی آستانه‌های ظرفیت برد اجتماعی در مقایسه با آستانه‌های ظرفیت محیطی، فرهنگی و اقتصادی بسیار مشکل باشد، چرا که آنها تماماً بر قضاوت‌های شهودی متکی هستند. اما با توسعه‌ی تکنیک‌های تحقیقاتی، اجتماعی- روان شناختی مناسب توسعه‌ی استانداردهای ارزیابی واقعی امکان‌پذیر است.

در نهایت پیام و نتیجه‌ای که می‌توان از مقاله‌ی حاضر گرفت این است که قبل از اقدام به توسعه‌ی گردشگری در یک منطقه باید تسهیلات و تجهیزات مورد نیاز را چه برای جوامع میهمان و چه برای جوامع میزبان در نظر گرفت. همچنین، ظرفیت پذیرش جامعه‌ی میزبان از نظر فرهنگی، نوع برخورد با گردشگران و تغییراتی که در فرهنگ جوامع میزبان بر جای می‌گذارد را ملحوظ کرد. از جمله موارد دیگری را که در توسعه‌ی گردشگری باید مد نظر قرار داد، می‌توان به توان اکولوژیکی، تغییرات و تحولات اقتصادی و غیره اشاره کرد. از این‌رو، رشد گردشگری باید آستانه‌ی تحمل یک منطقه را زیر سؤال ببرد و آن منطقه را از توسعه‌ی موزون و پایدار باز بدارد.

منابع

- افراخته، حسن و بهرامعلی خدایی (۱۳۹۰)، «ساماندهی گردشگری در تفرجگاه‌های پیرا شهری هماهنگ با ظرفیت محیطی»، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، جلد ۱۷، شماره ۱ (بهار).
- حسنپور، محمود، احمدی، زینب و حسن الیاسی (۱۳۸۹)، «تعیین ظرفیت پذیرش گردشگری در مناطق کویری و بیابانی ایران نمونه‌ی موردی شهداد، مرنجاب- بندریگ و مصر- فرخزاد»، *فصلنامه‌ی مطالعات گردشگری*، سال ششم، شماره ۱۴ (پاییز و زمستان).
- رهنمایی، محمدتقی، فرهودی، رحمت‌الله، دیتمان، آذریاس و مصطفی قدسی (۱۳۸۷)، «بررسی ظرفیت تحمل حوزه مقصود گردشگری با تأکید بر جامعه‌ی میزبان (نمونه‌ی موردی مطالعه شهر کلاردشت)، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، شماره ۶۶ (زمستان).
- سیف‌الدینی، فرانک و محمود شورجه (۱۳۹۰)، «مدل‌سازی ظرفیت کشش و مدیریت آثار تاریخی در نواحی گردشگری مطالعه‌ی موردی: معبد آناهیتای شهر کنگاور»، *فصلنامه‌ی مطالعات گردشگری*، سال هفتم، شماره ۱۵ (بهار و تابستان).
- سیف‌الدینی، فرانک، شعبانی‌فرد، محمد، حسینی، علی و مصطفی رشیدی (۱۳۸۹)، «سنچش ظرفیت گردشگری شهری بر اساس الگوی رفتاری گردشگران و جامعه‌ی میزبان، نمونه‌ی موردی: شهر اصفهان»، *پژوهش‌های جغرافیای انسانی*، شماره ۷۱ (بهار).
- شایسته، کامران، مخدوم، مجید، یاوری، احمد رضا، شریفی، مرتضی و حمیدرضا جعفری (۱۳۹۰)، «برنامه‌ی مدیریت بهینه‌ی تفرجي، ابزاری جهت کاربرد مفهوم ظرفیت در مدیریت پایدار مناطق تفرجي»، *پژوهش‌های محیط زیست*، سال ۲، شماره ۳ (بهار و تابستان).
- شعبانی فرد، محمد، پوراحمد، احمد، حسینی، علی و مصطفی رشیدی (۱۳۸۸)، «بررسی سنچش ظرفیت گردشگری شهری و مدل سازی شهرهای گردشگری پایدار از بعد کالبدی، نمونه‌ی موردی منطقه‌ی ۱۱ تهران»، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، جلد ۱۱، شماره ۱۴ (پاییز).

- صنایع گلدوز، ساناز و مجید مخدوم (۱۳۸۸)، «برآورد ظرفیت برد اجتماعی - روانی گردشگری در مکان‌های مقدس و پر ارزشی (مطالعه‌ی موردی: تخت سليمان ایران)»، *مجله‌ی محیط‌شناسی*، سال ۳۵، شماره‌ی ۵۱ (پاییز).
- طالشی، مصطفی، خدایپناه، کیومرث و محسن آقایاری هیر (۱۳۹۷)، «ارزیابی و تحلیل توسعه‌ی پایدار روستاهای پیرامونی کانون‌های گردشگری در ناحیه‌ی اردبیل»، دوره‌ی ۲۲، شماره‌ی ۶۴ (تابستان).
- عباس‌زاده‌ی تهرانی، نادیا (۱۳۸۷)، «تلقیق مفاهیم ظرفیت برد در فرایند برنامه‌ریزی و مدیریت شهری (مطالعه‌ی موردی: تدوین شاخص‌های فضایی تولید زباله در کلانشهر تهران)»، *فصلنامه‌ی علوم محیطی*، سال ششم، شماره‌ی دوم (زمستان).
- فراهانی، بنشه، بهاری، جعفر، بهاری، شهلا و مرجان بذله (۱۳۹۷)، «بررسی عوامل مؤثر بر وفاداری گردشگران به مقاصد گردشگری (مطالعه‌ی موردی: گردشگران خارجی سفر کرده به شهر تبریز)»، دوره‌ی ۲۲، شماره‌ی ۶۴ (تابستان).
- قادری، زاده (۱۳۸۳)، «اصول برنامه‌ریزی توسعه‌ی پایدار گردشگری روستایی»، تهران: سازمان شهرداری‌های و دهیاری‌های کشور.
- قنبری، ابوالفضل، عباس‌زاده، محمد و سمیرا هاشمی امین (۱۳۹۶)، «بررسی عوامل مؤثر بر رفتار آتنی گردشگران شهری در مناطق ۲ و ۸ کلانشهر تبریز»، *جغرافیا و برنامه‌ریزی*، سال بیست و یک، شماره‌ی ۶۲ (تابستان).
- نهرلی، داود و سحر رضایی (۱۳۸۱)، «بررسی و معرفی ظرفیت برد تفریجگاهی»، *مجله‌ی محیط‌شناسی*، سال ۲۸، شماره‌ی ۲۹.
- Ajala AO. (۲۰۰۷), “Tourism Development as a Strategy in Regional Planning”, *African Research Review*, ۱ (۳), ۷۷-۹۲.
 - Besculides, A., Lee, M., & McCormick P. (۲۰۰۲); “Residents Perceptions of the Cultural Benefits of Tourism”, *Annals of Tourism Research*, ۲۹ (۲), ۳۰۳-۳۱۹.

- Brunt, P., & Courtney, P. (۱۹۹۹), Host Perceptions of Sociocultural Impacts. *Annals of Tourism Research*, ۲۶ (۳), ۴۹۳-۵۱۵.
- Buckley, P & R. Buckley (۱۹۹۹), “An Ecological Perspective on Carrying Capacity”, *Annals of Tourism Research*, Vol. ۲۶, No. ۳.
- Chamberlain, K. (۱۹۹۷), “*Carrying Capacity*” in UNEP Industry and Environment”, No. ۸ (January - June), Paris: UNEP IE.
- Clark, J (۱۹۹۷), “*Coastal Zone Management Handbook*”, Boca Raton: Lewis Publishers.
- Clifford, G (۱۹۹۵), “What Tourism Managers Need to Know? Paper Based on a Practical Guide to the Development and Use of Sustainable Tourism”, *In Proceeding of the World Conference on Sustainable Tourism, Lanzarote*, Book ۴.
- Dogan, H. (۱۹۸۹), “Forms of Adjustment: Sociocultural Impacts of Tourism”, *Annals of Tourism Research*, ۱۶ (۲), ۲۱۸-۲۳۶.
- Easterling, D. (۲۰۰۴), “The Residents Perspective in Tourism Research: A Review and Synthesis”, *Journal of Travel and Tourism Marketing*, ۱۷ (۴), ۴۵-۶۲.
- Getz, D. (۱۹۹۴), “Residents Attitudes Towards Tourism”, *Tourism Management*, ۱۵(۴), ۲۴۷-۲۵۸.
- Graci, S., & Dodds, R. (۲۰۱۰), “*Sustainable Tourism in Island Destinations*”, Washington D.C.
- Gunn, Clare A (۲۰۰۲), “*Tourism Planning*”, Routledge.
- Hall M.C., Lew A. A. (eds.) (۱۹۹۸), “*Sustainable Tourism: A Geographical Perspective*”. Prentice Hall; ۱ edition (July ۱, ۱۹۹۸)

- Haralambopoulos, N., & Pizam, A. (۱۹۹۶); “Perceived Impacts of Tourism: The Case of Samos”, *Annals of Tourism Research*, ۲۳ (۳), ۵۰۳-۵۲۶.
- Honey M, Gilpin R. (۲۰۰۹), “Promoting Tourism in Developing World: Promoting Peace and Reducing Poverty”, United States Institute of Peace, New York. Available from: www.usip.org.
- Hovinen, G. R (۱۹۸۲), “Visitor Cycles, Outlook for Tourism in Lancaster County”, *Annals of Tourism Research*, Vol. ۹, No.۲.
- Inskeep, E (۱۹۹۷), “Tourism Caring Capacity Study of Gad”, In *National and Regional Tourism Planning*, London: Routledge.
- Kask T, Raagamaa G (۲۰۱۰), “The Spirit of Place of West Estonian Resorts”. *Norwegian Journal of Geography* ۶۴ (۳), ۱۶۲-۱۷۱.
- Lawson, S.R. (۲۰۰۳), “Proactive Monitoring and Adaptive Management of Social Carrying Capacity in Arches National Park: an Application of Computer Simulation Modeling”, *Journal of Environmental Management*. ۶۸ (۳): ۳۰۵-۳۱۳.
- Liu, J., & Var, T. (۱۹۸۶), “Residents Attitudes Toward Tourism Impacts in Hawaii”, *Annals of Tourism Research*, ۱۳ (۲), ۱۹۳-۲۱۴.
- Mason, P., & Cheyne, J. (۲۰۰۰), “Residents Attitudes to Proposed Tourism Development”, *Annals of Tourism Research*, ۲۷ (۲), ۳۹۱-۴۱۱.
- Oh, Kyshik (۱۹۹۸), “Visual Threshold Carrying Capacity (VTCC) in Urban Landscape Management: A Case Study of Seoul, Korea”, *Landscape and Urban Planning*, Vol. ۳۹.
- Prato, Tong (۲۰۰۰), “Modeling Carrying Capacity for National Parks”, *Ecological Economics*, Vol. ۳۹.

- Stankey, G. H & et al (۱۹۹۰), “The Limits of Acceptable Change (LAC) System for Wilderness Planning”, USDA Forest Service General Technical Report INT- ۱۷۶.
- Sun, D & Wash (۱۹۹۸), “Review of Studies on Environmental Impacts of Recreation and Tourism in Australia”, *Journal of Environmental Management*, Vol. ۵۳, Issue ۴.
- Suropia E (۲۰۰۵), “Rethinking the Role of Transportation in Tourism”, Proceedings of the Eastern Asian Society for Transportation Studies, ۴, ۱۷۶۷-۱۷۷۷.
- Toghofer C, Eigner F, Prettenthaler F (۲۰۱۱), “Impacts of Snow Conditions on Tourism Demand in Austrian Ski Areas”. *Climate Research*, ۴۶, ۱-۱۴.
- Tosun, C., & Jenkins, C. (۱۹۹۸), “The Evolution of Tourism Planning in Third-World Countries: A Critique”, *International Journal Tourism Research*, ۴ (۲), ۱۰۱-۱۱۴.
- Wagar, J.S (۱۹۶۴), “The Carrying Capacity of Wild Lands for Recreation”, Forest Science Monograph v, Society of American Foresters, Washington, D.C.
- Worboys, G; Lockwood, M and De Lacy (۲۰۰۵), “Protected Area Management: Principles and Practice (۲nd ed)”, Melbourne: Oxford University Press.